

Bruxelles, 15 ianuarie 2024
(OR. en)

Dosar interinstituțional:
2023/0028(COD)

5136/24
ADD 1

CODEC 19
JUSTCIV 3
JAI 16
JAIEX 4
AL 2

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Proiect de DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de abilitare a Franței să negocieze un acord bilateral cu Algeria privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială (prima lectură) – Adoptarea actului legislativ = Declarație

Declarația Irlandei

Decizia propune autorizarea Franței de a negocia un acord bilateral cu Algeria privind aspecte legate de cooperarea judiciară în materie civilă și comercială.

Irlanda înțelege contextul excepțional al deciziei propuse, astfel cum a fost evidențiat atât de Comisie, cât și de Franța, căreia i se adresează exclusiv decizia. Irlanda salută acordul cu privire la propunere și sprijină pe deplin autorizarea Franței de a negocia și de a încheia acordul cu Algeria.

Decizia propusă este în temeiul articolului 81 alineatul (2) și, întrucât articolul face parte din partea a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se aplică Protocolul nr. 21 la TUE și TFUE.

Irlanda participă la acquis-ul subiacent la care se referă această propunere de decizie și are obligații în temeiul acestuia¹. Prin urmare, Irlanda consideră că are obligații în temeiul deciziei propuse, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 din Protocolul nr. 21 la TFUE.

Având în vedere aceste circumstanțe, Irlanda nu consideră că chestiunea participării sau neparticipării Irlandei la decizia propusă în temeiul articolului 4 din Protocolul nr. 21 la TFUE apare astfel cum se reflectă în prezent în considerentul 11 din decizia privind poziția Irlandei.

Irlanda consideră, ca precedent, că următorul considerent ar reflecta mai exact participarea Irlandei la măsuri, având în vedere dispozițiile articolului 6 din Protocolul nr. 21:

Acorduri bilaterale în materie civilă și comercială

„Irlanda are obligații în temeiul Directivei 2002/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii; al Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare); al Regulamentului (UE) 2020/1783 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (obținerea de probe) (reformare) și al Regulamentului (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (reformare) și, prin urmare, participă la adoptarea prezentei decizii.”

Această abordare nu aduce atingere poziției de fond a Irlandei cu privire la această chestiune.

¹ Directiva 2002/8/CE privind asistența judiciară – considerentul 33; Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – considerentul 40; Regulamentul (UE) 2020/1783 privind obținerea de probe în materie civilă sau comercială – considerentul 37; Regulamentul (UE) 2020/1784 privind notificarea sau comunicarea actelor (judiciare și extrajudiciare) – considerentul 47.